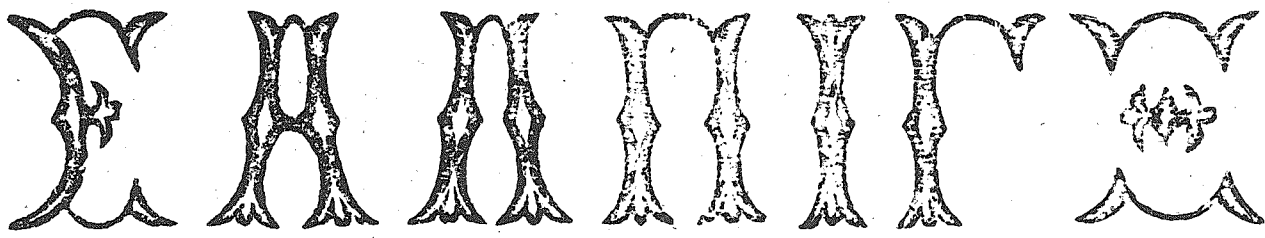

Συνδρομή ετησίαν
προπληρωτέα
Εν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8
Εν ταῖς χωρίσις 6
Εν δὲ τῇ ἐξω-
τερικῇ φρ. 15

Καταχωρήσει
προπληρωτέα
Κυβερνήτης καὶ
Διακρίβει κατ' ἀπο-
κρίν.
Ἄρβου εὐρωπαικῶν
προγράμματος, ἐω-
ρεῖται.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδόται: καὶ Συντάκτη: Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOORMOUZIOS.

ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΜΑΣ.

Ἐπειδήσαν φαίνεται ἐπὶ τέλους τὰ δικαστήρια ὅτι πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν δετημέραι ἀυξανομένων κακούργημάτων καὶ κλοπῶν πρέπει νὰ ἀφῆτωσι τὴν ἀσκήσιν τήρησιν τοῦ «ἐκ τῆς σαλῆς» καὶ νὰ ἀρκῶνται εἰς ἐνδείξεις πειστικὰς τῆς συνειδήσεως τῶν ὅτι ὁ κατηγορούμενος εἶνε ἐνοχός. Δι' αὐτὸ τὸ μὲν δικαστήριον τῆς πόλεως μας ἀπεράνθη διὰ στόματος τοῦ προέδρου εἰς τινὰς τελευταίας ποινικὰς δίκας, ὅτι τοῦ λοιποῦ θὰ ᾔνε αὐτηρότατον καὶ θὰ καταδικάζῃ ἀμέτῳ; ὡς πείθεται, ὁ δὲ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου Λευκωτικῆς κατὰ τὴν «Φωνὴν» τῆς Κύπρου» εἶπεν ἐτῆρας ὅτι τὸ δικαστήριον θὰ ἀρκῆται τοῦ λοιποῦ εἰς μίαν μόνον μαρτυρίαν καὶ εἰς τινὰς ὁ-λὰς ἐνοχοποιητικὰς ἐνδείξεις διὰ νὰ προβάλλῃ εἰς ἐκδοσιν καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.

Τὸ μόνον ἴσως καλὸν τὸ ὅποιον οἱ Ἀγγλοὶ μετὰ τὴν εἰς Κύπρον καθόδον των κατώρρωσαν ἐν τῇ νήτῳ, ἡ μόνη βελτίωσις τὴν ὁποῖαν ἐπήνεγκον ἐν τῷ τόπῳ εἶνε ἡ καλὴ συγκρότησις καὶ ἡ εἰς τὸ βέλτεον μεταρρυθμίσις τῶν δικαστηρίων. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἀρνηθῶμεν ὅτι καὶ οἱ πρόεδροι τῶν δικαστηρίων εἶνε ἄνδρες νομοματεῖς, εὐσυνειδήτοι καὶ ἀκεραίου χαρακτῆρος, καὶ οἱ πάρεδροι τούτων καλῶς εἰδότες καὶ καλῶς ἐκτελοῦντες τὰ καθήκοντά των. Ἀλλ' ὁ λαβύρινθος ἐκείνος πῶν νόμων, ἡ τραγέλαφος ἐκείνη ἀνάμικτος Κωδικῶν, Σχερῆ, Ἐπιταγῶν καὶ Νομοθετημάτων καθιστῶσι μυστηριώδη τὰ δικαστήρια πρὸς τε τοὺς δικαζομένους καὶ τοὺς κατέναντι τούτων ἱσταμένους νομικοὺς καὶ δικηγόρους διότι πᾶς νομικός, πᾶς δικηγόρος, σπουδάζας τὰ νομικὰ ἔτιω καὶ εἰς τὸ μεγαλείτερον καὶ ἐντελέτερον Πανεπιστήμιον τοῦ κόσμου, ὀφείλει ἐν Κύπρῳ νὰ σπουδάτῃ καὶ τὸ Σχερὶ καὶ τὰς διαφόρους Ὁρδινάντζας διὰ νὰ ἐξακτῇ ἐπιτυχῶς τὸ ἐπάγγελμα του.

Ἡ πληθὺς λοιπὸν αὕτη τῶν νόμων, αἱ ἀφόρητοι καὶ ἀτελεύτητοι τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις καὶ καταργήσεις κλ. κλ. προγενεστέρων

νόμων, ὁ ἀλλήλῃς ὁ ἀλλ. αὐτοὶ κωκεῶν δὲν ἀφίνει νὰ ἐκτιμῇται κατ' αἴσαν τὰ δικαστήρια καὶ νὰ νοηθῇ ἀρκούντως ἡ εἰς αὐτὰ γεννομένη βελτίωσις. Πλὴν, τὸ μέγιστον καὶ δικαιότερον νομίζομεν παρὰ πονον τοῦ λαοῦ κατὰ τῶν δικαστηρίων εἶνε ὅτι, καὶ ὅταν αὐτὰ πείθονται κατ' ὁλοκληρίαν περὶ τῆς ἐνοχῆς κατηγορουμένου τινος, ἐπιμένουν ὅμως πάλιν εἰς τὴν κατὰ γράμμα ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου, εἰς τὴν προσελευτὴν δὲ δυνάμιτι δύο μαρτύρων, ὧν αἱ ἐνδείξεις πρέπει νὰ ὦσι κατὰ πάντα σύμφωνοι καὶ ἀκριβεῖς, διὰ νὰ προβάλλῃ εἰς τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν. Δὲν γίνεται δὲλ. ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου κατὰ πνεῦμα, ἀλλὰ κατὰ γράμμα, καὶ εἰς τοῦτο κυρίως ἀποδίδεται ὑπὸ πολλῶν ἡ αὐξήσις τῶν διαφόρων κακούργημάτων.

Ἀλλ' εἰς τὸ πνεῦμα παντὸς ἀνθρώπου φαίνεται αἶνγμα τὸ τοιοῦτο, διότι, λέγει, ποῦ πλέον ὑπάρχει καὶ κατὰ τίνα τρόπον διανέμεται ἡ δικαιοσύνη ὅταν βλέπω κακούργον, ἀποδεδειγμένον ὡς τοιοῦτον ἐντὸς τοῦ δικαστηρίου διὰ παντὸς ἄλλου μέτρου πλὴν τοῦ τῶν 2 μαρτύρων, νὰ ἐξέρχεται ἐπηρεζόμενος καὶ γαυριζόμενος, καὶ ὁμοιωθέντα ἀθῶον ὡς τὴν περιττεράν; Ποῖον πλέον σέβας μένει πρὸς τε τὸν νόμον καὶ πρὸς τοὺς δικαστὰς ὅταν βλέπῃ τις ὀφθαλμοφανῶς γωλαίνουσιν τὴν δικαιοσύνην καὶ θεωρεῖ τὸν νόμον αὐτὸν ὡς προστάτην τῶν κακούργων; Ποῖον πλέον σέβας θὰ αἰσθῇ πρὸς τὴν εὐθυκρισίαν καὶ τὴν εὐσυνειδήσιαν τῶν δικαστῶν ὅταν βλέπῃ φανερώς ὅτι ἡ εὐθυκρισία των καὶ ἡ εὐσυνειδήσια των εἶνε δετμευμένη καὶ ἐμπαιζέται ὑπὸ τῆς κατὰ γράμμα ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου; Καὶ εἰς τί χρησιμεύει πλέον ἡ εὐθύτης ἡ ἀκεραιότης καὶ ἡ εὐσυνειδήσια τῶν δικαστῶν ὅταν αὐτὴ καθίσταται ἀνίσχυρος καὶ περιττὴ ἐνώπιον τῶν διατάξεων τοῦ νόμου;

Νομίζομεν ὅτι ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ καὶ ἐν ταῖς περὶ ὧν ὁ λόγος περιπτώσεσι κακῶς ἐρμηνεύεται καὶ κακῶς ἐφαρμόζεται ὁ νόμος. Ὁ Νομοθέτης ἐπιζητήσας τὸ τέλειον τοῦ νόμου

ἔβλεπε τὸ τελευταῖον ὅριον, τὴν «οὐκ 2 μαρτύρων ἀπὸδείξιν τῆς ἐνοχῆς.» Ἀλλ' ὅταν νομοματεῖς, εὐσυνειδήτοι καὶ ἐμπειροὶ δικαστῆς δύνανται νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἐπιδικάζομενον ἀποτέλεσμα καὶ πρὶν ἢ διακρίνῃ ὅλην τὴν μέχρι τοῦ τελευταίου ὅριος δικαιοσύνην ἔδῃ, ὅταν δύνανται νὰ πείθῃ περὶ τῆς ἐνοχῆς καὶ αὐτοὶ προσελευτῶν; 2 μαρτύρων δικτὶ νὰ μὴ ᾔνε ἐλεύθερος; νὰ ἐνεργῇ κατὰ τὸ ἐξυγόμενον τῶν ἐρευνῶν του, δικτὶ νὰ ποιῇ τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεώς του, καὶ, τῷ γράμματι τοῦ νόμου ἀκολουθῶν, νὰ εὐρίσκηται εἰς τὴν δυσάρεστον καὶ σκληρὰν θέσιν νὰ πράττῃ ἐναντίον αὐτῆς τῆς συνειδήσεώς του ἐναντίον τῶν ἰδεῶν του ἐναντίον τῶν διανοημάτων του; Τούτο τῇ ἀληθείᾳ εἶνε βέλτερον; δι' εἰς εὐσυνειδήτων δικαστῶν εἶνε ἡ σκληροτέρα ἴσως τῶν δικαστῶν.

Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τοῦτο ποῖον εἶνε; Ἡ ἐλθάρρυνσις βελτίωσις τῶν κακούργων, καὶ ἡ πολλαπλασίωσις ἐπομένων τῶν κακούργημάτων. Διότι ὅταν κακούργος τις βλέπῃ ἀνεπιτομένης τόσας ἐπ' ἀρτυτικὰς δι' αὐτὸν σκηναῖς εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ὅμως ἐλλείψῃ δύο μαρτύρων ἀρίστη ἐλεύθερος, θὰ ἐπιδοθῇ βελτίως μετὰ μείζονος θράους εἰς τὸ ἐντιμὸν ἐπάγγελμα του.

Τούτου λοιπὸν ἐνεκεν βλέπομεν σήμερον μετὰ χαρᾶς ὅτι τὰ δικαστήρια, βελτιωθέντα πλέον ὅτι ἐν παντὶ κακούργηματι ἡ ἐλλείψις δύο μαρτύρων ἀφίνει τρομεροὺς κακούργους ἀτιμωρήτους, ἤρξαντο μεταβάλλοντα τὸ σύστημα καὶ ἤρξαντο πειθόμενα ὅτι διὰ μόνης τῆς τιμωρῆς παντὸς κακούργηματος θὰ ἀπαλλαγῶμεν παντὸς κακούργου. Εὐχόμεθα νὰ ἐπικρατήσῃ καὶ νὰ διαρκῇ ἡ ἰδέα οὕτη παρὰ τοῖς δικαστηρίοις ἐντὸς δὲ δλίγου χρονικοῦ δικαστηρίου νὰ ἐλλείψῃ ἀπὸ τῆς νήστου πᾶν εἶδος κακούργημάτων.

Καὶ ὡς πρὸς τοὺς ψευδομαρτυροὺς τὸ δικαστήριον πρέπει νὰ φαίνεται αὐτοσηρότατον ἐν θέλῃ νὰ πιάσῃ καὶ τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἀσυνειδήσεως. Ἀπαρία; ἄξιον φαίνεται πῶς ἐνῶ τὰ δικαστήρια συλλαμβάνουν εὐτὼς εἰπεῖν τόσους ἐ-

πύργους δὲν τοὺς τιμωροῦν ἀμέτῳ. Δὲν εἶνε ὁρὰ γε καὶ τοῦτο μίαν ἐνθάρ-
ρυνσις εἰς τὸ ψευδομαρτυρεῖν; Ἀλλ' ὅ-
ταν ἐκ τοῦ δικαστηρίου αὐτοῦ διδεται
μία τοιαύτη ἐνθάρρυνσις τότε ποῖαν βέ-
βαιότητα θὰ ἔχη τοῦτο περὶ τῆς ἀλη-
θείας πάτης ἐνώπιόν του γινομένης κα-
ταθέσεως; Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι ρητῶς
ὁ νόμος διακελεύεται τὴν τιμωρίαν τῶν
τοιούτων εἶνε ὁρὰ γε ἀνάγκη νὰ γεί-
νηται κατ' αὐτῶν ἀγωγή ἐπὶ τοῦτο καὶ
τότε νὰ προβαίνει τὸ δικαστήριον εἰς
τὴν τιμωρίαν των; Πλὴν καὶ τοῦτο δὲν
εἶνε ὁρθόν. Κατήγορος τῶν τοιούτων
πρέπει νὰ ᾔνη αὐτὴ ἡ κυβέρνησις καὶ ὁ
νόμος νὰ ἐφαρμόζεται ἐν πάσῃ τῇ αὐ-
στηρότητί του.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Κων)τολις, 24: Ἡ Ὑψ. Πύλη ἀπέστει-
λε τὴν Τετάρτην μακρὸν τηλεγράφημα
εἰς τὸν Σακὴρ πασὰν περιλαμβάνον τὰς
ἐπομένους τροποποιήσεις ὡς ὑποβλήθη-
σιν εἰς τὸν κ. Γίερς ἐπὶ τῶν περὶ Βουλ-
γαρίας ρωσικῶν προτάσεων. Ἡ Πύλη
προτείνει ὡς ὑποδείξει δεύτερον ἀνθη-
ρεμόνα ὅστις θέλει ἐνεργήσει ἐκ σήμε-
ρου μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Ἐρενβὺθ Ρώσου
ἀνθηρεμόνος. Οἱ δύο ἀνθηρεμόνες ἔχο-
ντες ἴσην ἐκαστος ἐξουσίαν θέλουσι δια-
κυβεῖν τὴν ἡγεμονίαν καὶ διεκδική-
σει νέας ἐκλογὰς εἰς ἃς δὲν θέλει λάβει
μέρος ἡ Ἀνατολικὴ Ρωμυλία. Ἡ νέα Σο-
βράνιε θέλει ἐκλέξει νέον ἡγεμόνα, λαμ-
βάνουσα τοῦτον ἐκ τοῦ καταλόγου ὃν ἡ
θρ.λε παρουσιάσει ἡ ἀνθηρεμονία. Ἡ δι-
αρκεία τῆς ἐξουσίας τῆς διττῆς ἀνθηρε-
μονίας ὁρισθῆσεται εἰς 3 ἢ 4 μῆνας. Οἱ
ρωσικοὶ κύκλοι δὲν εἶναι εὐχαριστημέ-
νοι ἐκ τῶν αἰτήσεων τούτων πρὸς τροπο-
ποίησιν θεωροῦντες αὐτὴν ὡς ἐστερημέ-
νην σπουδαιότητος καὶ προωρισμένην
μόνον ὅπως κερδίσῃ καιρὸν.

Ἐτερον τηλεγράφημα ἐκ Κων)πόλεως
ἀναφέρει ὅτι ἡ Πύλη ἐπρότεινε τὴν ἀ-
ποστολὴν τριῶν πληρεξουσίων, Ρώσου,
Ὁθωμανοῦ καὶ τρίτης τιδὸς δευτέρως ἐ-
ὰν παραστῇ ἀνάγκη, ἐπιτροπὴ διεθνῆς
ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν εὐρωπαίων δυ-
νάμεων ὅ ἀναλάβῃ ἐπὶ τρίμηνον τὴν Κυ-
βέρνησιν τῆς Βουλγαρίας.

Βερολίον, 26: Ἡ «Mortablatte» λαμ-
βάνει ἐκ Σοφίας εἰδησιν ὅτι ἡ Τουρκία,
Γερμανία, Ρωσία καὶ Γαλλία συνεφώνη-
σαν, ἵνα προτρέψωται τὰς λοιπὰς δυνά-
μεις, ὡς ἀποσταλῇ εἰς Βουλγαρίαν ὡς
σοὺς διοικητῆς, ἐκ τῆς τάξεως ἡγεμόνων,
ἀντιπροσώπων ὑπὸ ὀθωμανοῦ καὶ αὐστρι-
ακοῦ ἐπιτρόπου καὶ διατρέψῃ ἐπὶ τρίμη-
νον ἐν αὐτῇ. Ἐν Σοφίᾳ ἤρξαντο φοβού-
μενοι τὴν ὑπὸ τῶν λοιπῶν δυνάμεων ἀ-
ποδοχὴν τῆς νέας ταύτης προτάσεως, οἱ
δὲ Βουλγαροὶ εἰσὶν ἐτοιμοὶ εἰς ἀντίστα-
σιν.

Βουξέλλαι, 25: Ἐν ἄρθρῳ περὶ τοῦ
βουλγαρικοῦ ζητήματος ὁ «Borras» λέ-
γει ὅτι ἡ Ρωσία ἀναγκασθῆσεται νὰ ἐ-
πεμβῇ εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἐν ἡ περιπτώ-
σει ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστροουγγαρία
ἤθελον παρεμποδίσαι τὴν ἐπανόρθωσιν
νομίμου τάξεως πραγμάτων ἐν τῇ ἡγε-
μονίᾳ.

Βουξέλλαι, 25: Ὁ «Borras» λέγει ὅτι
ἡ παρὰ τῆς Γερμανίας ἐπιτενχθεῖσα ἰ-

κανοποίησις διὰ τὸ ἐπεσόδιον Ρουχ-
τσουκίου εἶναι προηγουμένου τοῦ ὁποῦν
ἡ Ρωσία ἐπωφελήθηται. Ἀρκεῖ νὰ προ-
σφύρῃ τις εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Γερμανίας ἐγ-
καιρισθὲν διὰ τὴν, ὅταν ἄλλα μέση δὲν
ἐπιτενχθῶσιν.

Ἡ «Σταμπουλά» πληροφορεῖται ἐκ κα-
λλῆς, ὡς λέγει, πηγῆς ὅτι οὐδεὶς βούλ-
γαρος πρόθυγος γίνεται πλέον δεκτὸς ἐν
Ρωσίᾳ, ἐὰν μὴ φέρῃ διαβατήριον ἐπιτε-
θεωρημένον ὑπὸ τῶν ρωσικῶν προξεν-
ικῶν ἀρχῶν τῆς χώρας, ὅθεν προέρχεται,
ἢ ἀποδείξῃ ἐπογεγραμμένην ὑπὸ τοῦ κ.
Ζαγκώρ καὶ βεβαιούσαν ὅτι ὁ κομιστὴς
εἶναι πράγματι πολιτικὸς πρόσφυγ.

Κατὰ τὴν βερολίνοιον «Ἡμερησίαν»,
ἡ Ρωσία θέλει νὰ θέσῃ καὶ πάλιν ἐν
τῇ ἡμερησίᾳ διατάξῃ τὸ σχέδιον τῆς ὑ-
ποψηφιοσύνης τοῦ πρίγκηπος Βουλδερ-
ὡς ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας.

Λέγεται ὅτι ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις
εἰσπράττει ἐκ προκαταβολῆς τοὺς φόρους
δύο ἐτῶν.

Διαδίδονται ἐν Σοφίᾳ ὅτι ὁ μητροπο-
λίτης Κλήμης ἀπέστειλεν ἱερεῖς ἀνὰ τὰ
χωρία ἵνα ἐξεργάσωνται κατὰ τὰς ἐκλογὰς
τοὺς χωρικοὺς οἱ ὁποῖοι νὰ δηλώσωσιν
ὅτι δὲν ἀναγνωρίζουσι τὸν Φερδινάνδον
ὡς ἡγεμόνα.

Ἀνακοινώσις ἐγένοντο μετὰ τὸ
Κοβούργου καὶ τοῦ βασιλέως τῆς Ρουμα-
νίας κατόπιν τῶν ὁποίων ἀπεστάλη ἐκ
Βουλγαρίας εἰς Σινάτα ὑπασπιστὴς γέ-
ρων ἐπιστολὴν πρὸς τὸν βασιλέα Κάρο-
λον.

Παρίσι, 26: Ἡ Γαλλία ζητεῖ ἀποζημιώσεις διὰ τὴν
χῆρυν τοῦ στρατιώτου καὶ ἱκανοποίησιν διὰ τὸν τραυ-
ματισθέντα ἀξιωματικόν. Τὸ ἐν λόγῳ ἐπεσόδιον μετὰ
τὴν συγκλήσιν ἐπὶ τὴν χώραν. Ἡ συμπε-
ριφορὰ τοῦ τύπου εἶναι μετριοπαθής.

Στραβόβρι, 27: Ἀθηνῶν καὶ εἰδήσεις περὶ τοῦ ἐν
ταῖς συνόροις ἐπεσοῦ βεβαιούσιν ὅτι στρατιώτης βοη-
θῆς τῶν δασυφύλων ἐποικήτατο χρῆσιν τῶν ὅπλων
αὐτοῦ φρονῶν ὅτι εἶχεν ἀπέναντι αὐτοῦ λαθροθήρας οἰ-
τινας ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ εἰσι πολυπληθεῖς καὶ θρα-
σύτατοι ἀπέναντι τοῦ προσωπικοῦ τῶν δασυφύλων.

Στραβόβρι, 27: Ἡ κυρία Σνέβελε ἐπανεῖθε τὸν κ.
Μύλλερ διηγήσας ἐν Μάτς ἐπιφορτισμένον τὴν ὑπε-
ράρτισιν τοῦ κ. Γουσταύου Σνέβελε. Ἐπίσης ἐπεσκέψα-
το τὸν υἱὸν αὐτῆς ὃν συγκατετέθησαν ὡς ἀποχωρήσας
τῶν λοιπῶν περὶ τὴν χώραν. Κοιμᾶται μόνος ἐν ἰδίῳ
δωματίῳ.

Παρίσι, 28: Ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις ἐξέφρασε
τὴν λύπην τῆς ἐπὶ τῷ προσφάτῳ μεθοριακῷ ἐπεσοῦ
ὅτι παρὰ τὴν ἐπιθυμητὴν ἱκανοποίησιν, ἀν τὰ
γεγονότα ἐπιβεβαιωθῶσι.

Σοφία, 29: Τὸ ὑπουργεῖον τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλ-
γαρίας Φερδινάνδου ῥητάτω παρὰ τῶν προξένων τῆς
Φιλίππουπόλεως νὰ τῷ υποβάλωσι κατάλογον τῶν ἑ-
νῶν ὑπηκόων, ὡς ὑποβλήθωσιν εἰς φόρον ἐπὶ τοῦ
εἰσδήματος. Οἱ πρόξενοι ἀπήντησαν ὅτι τοιούτου φόρου
μὴ ὑπάρχοντος ἐν Τουρκίᾳ, λυποῦνται, ἀδυνατοῦντες νὰ
ἐκπληρώσωσι τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ πρίγκηπος.

ΑΘΗΝΑΙ, 18 Σεπτεμβρίου.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Τύνιδος ἡ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ
πολυπληθὴς ἰταλικὴ παροικία παρωργίσθη σφόδρα ἐκ
τῶν ὑδρικτικῶν ὑπαινιγμῶν τοῦ Κ. Κανελλοπούλου, ὁ
δ' «Ἑλλήν κυβερνήτης ἐν συνδιαλέξει πρὸς τὸν ἀντα-
ποκρίτην τῆς παρισιακῆς «Πρωίας» ἐδήλωσε ὅτι δὲν ἡ-
θελῆσε νὰ ὑβρίσῃ τὴν Ἰταλίαν, ἀλλὰ νὰ καταστήσῃ
δῆλον ὅτι, ἐν τῷ βάρῳ τῆς πρὸς τὴν Γαλλίαν εὐρω-
μασύνης ἐφαίνετο ἀφῆρτον εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἡ ἑλλη-
νικὴ εὐγνωμοσύνη εἶχε στερεὰς τὰς βάσεις. Ἡ ἐπεξή-
γησις αὕτη ἐδείκνυσε, κυρίως εἰπεῖν, τὴν ὑδρίν.

Νεώτερον ἐκ Τύνιδος τηλεγράφημα λέγει, «Ἐξα-
κολουθεῖ ὁ ἐρεθισμὸς τῆς ἰταλικῆς παροικίας κατὰ τοῦ
κυβερνήτου τῆς «Ἑλλάδος». Ἡδὲ ἐγένοντο ῥήξεις με-
ταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ἰταλῶν ναυτῶν.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.—Βερολίον 27: Ὁ πρίγκηψ Βίσμρκ
ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἰωβηλαίου αὐτοῦ ἐδέχθη συγχαρητήρια
τηλεγραφήματα ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας
καὶ τοῦ κ. Κρίστη.

ΕΓΧΩΡΙΑ

Ἐντὸς τοῦ ὀκταήμερου τούτου πολλὰ
δυστυχήματα ἐλάβον χώραν ἐν Λευκω-
σίᾳ. Ἐργάται τινὲς ἐπεσον ἀφ' ὑψηλοῦ

ἀπὸ τινος κτιζομένης οἰκίας καὶ ἐπαθον
ὁ μὲν εἰς εἰς τὰ νῶτα ὁ δ' ἄλλος εἰς
τὴν κεφαλὴν ἀλλ' ἀκινδύνως.

Δύο παιδιὰ ἐρρίπησαν ἐντὸς φρεά-
των, εὐτυχῶς ἀβασθῶν, διὰ καὶ ἐσώθη-
σαν αὐθαρῆ.

Κοράσιόν τι ἐρρίπη ἐντὸς λάκκου
γέροντος ἀσβέστου, εὐτυχῶς δὲ τὰ ἀγ-
γεῖα τοῦ νεοῦ τὰ ὁποῖα ἐκράτη ἦσαν
εὐκαίρια, διότι ἐπήγαγε νὰ τὰ γερύτῃ,
καὶ ἐσώθη ἀβλαβές; ἄλλως ἐὰν εἶχον
νερόν καὶ ἐρύοντο ἐντὸς τοῦ ἀσβέστου
βεβασίως θὰ ἐπάθαινε.

Τὸ μεγαλείτερον ὄμως καὶ σπαρ-
ξικάρδιον δυστύχημα εἶνε τὸ τὴν προ-
χθὲς Πέμπτην συμβῆν ἔχον ὡς ἐξῆς:

Τέσσερες ἐργάται, δύο ἐκ τοῦ χω-
ρίου Τρικώμου Γεώργιος Ζάκος, καὶ
Ἰωάννης Γεωργίου ὀνομαζόμενοι, εἰς
ὀθωμανὸς, καὶ εἰς Μιχαὴλ Χαραλάμ-
που Πάριος, συνεφώνησαν ἀντὶ 15 γρ.
νὰ καθαρίσωσι λάκκον οἰκίας τινὸς ὁ
ὁποῖος ἦτο ἀπὸ πολλοῦ κλειστός. Ἀ-
φοῦ λοιπὸν ἤνοιξαν τὸν λάκκον, κατέ-
βη πρῶτος ὁ Γεώργιος Ζάκος καὶ ἤρ-
χισε νὰ σκάπτῃ ὅτε αἶφνης ἐράνη στρώ-
μα ἀκκθαρσιῶν καὶ ἐπλήθη τρομερᾶς
δυσωδίας ὁ λάκκος. Ἐν τούτοις ὁ Γε-
ώργιος Ζάκος ἀνέστη ἐπ' ὀλίγον καὶ
ἐκ τῶν ἀκκθαρσιῶν ἐκείνων ἐγέμισε
καὶ 2-3 ζεμπιλία καὶ τὰ ἀνέτρεψεν οἱ
ἄλλοι ἐξωθεν. Κατόπιν ἐζήτησε νὰ ἐξέλ-
θῃ διὰ νὰ ἀναπνεύσῃ καὶ κινδύνον ἄρα καὶ
νὰ καταβῇ ἄλλος, ὡς συνήθως γίνεται
ὅταν καθαρίζονται τοιοῦτοι λάκκοι. Κα-
τέβη λοιπὸν ὁ Ἰωάννης Γεωργίου ἐτῶν
18 περίπου, πλὴν μόλις ἤρχισε νὰ σκά-
πτῃ καὶ πίπτει λιγούμιος ἐκ τῆς τρο-
μερᾶς δυσωδίας καὶ ἐλλεῖπει ὀξυγόνου.
Κατέρχεται ἀμέτῳ ὁ πρῶτος πάλιν,
ὁ Ζάκος, διὰ νὰ σώτῃ ἐκεῖνον καὶ πί-
πτει καὶ αὐτὸς. Κατόπιν εἰς Παντελῆς,
ἀμαξηλάτης, διαβαίνων ἐκεῖθεν καὶ
μαθὼν τὸ συμβῆν, ὁρμᾷ ὁ δυστυ-
χὴς νὰ σώσῃ τοὺς ἀνθρώπους, κατέρ-
χεται εἰς τὸν λάκκον καὶ πίπτει καὶ αὐ-
τὸς. Εἶτα δένεται ὁ ὀθωμανὸς νὰ κα-
ταβῇ πλὴν ἀφοῦ κατέβη τὸ ἡμισυ τοῦ
λάκκου «παῖλτημ» φωνάζει καὶ τὸν ἀνα-
σύρουσι. Τέλος ὁ Μιχαὴλ Χαραλάμπος
δένεται, καταβαίνει καὶ κτορθοῖ νὰ
δέσῃ τοὺς ἄλλους καὶ νὰ τοὺς ἀνασύρῃσι,
πλ ν ὁ Ἰωάννης Γεωργίου ἀπεβίωσεν
αὐθαρῆ, ὁ Γεώργιος Ζάκος κατό-
πιν πολλῶν περιποιήσεων ἐν τῷ Νοσο-
κομείῳ συνήλθε, καὶ ὁ Παντελῆς τῇ πε-
ριποιήσει τοῦ ἱατροῦ κ. Γ. Διαγκούση
ἐγείνε καλὰ. Προσεβλήθη καὶ ὁ Μιχαὴλ
Χαραλάμπος ἀλλ' ὡς τελευταῖος κα-
ταβάς δὲν ἔπαθε τόσον διότι τὸ ἀνθρα-
κὸν ὀξὺ ἡραιώθη πλέον.

Ίδου ὅποια τραγικὰ συμβάντα ἀκολουθοῦσι τὴν δυστυχίαν. Ἀντὶ 15 γρ. ἀποθνήσκει εἷς ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς νεότητός του καὶ κινδυνεύουν ἄλλοι τρεῖς.

* *

Καὶ εἶδος γὰρ ὁ δυνάστης. Τοῦ δυστυχίου κατεπλάκωσε τὸν πόδα μίᾳ ἀμαξίᾳ (καὶ ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φυλάττῃ πλέον ἀπὸ αὐτᾶς τῆς ἀμαξίας καὶ με' αὐτοῦ τοὺς αὐθάδεις ἀμαξηλάτας) καὶ τοῦ ἀφῆρσεν ὅλον τὸν θυγὰ καὶ τὸ κάτω μέρος τοῦ ποδός. Ἐρρεε τὸ αἷμα ἐκ τῶν ἀρτηριῶν ὡς ποταμός. Κατόπιν ἐπειδὴ θὰ ἐθαπαίνετο τὸ δυστυχὲς ζῶον μέχρις οὗτο ἐξαντληθῇ καὶ τελειώσῃ, διετάχθη ἡ Ἀστυνομία καὶ τὸ ἐτουρέκιστε.

* *

Καὶ ἐξ ἑνὸς Ἀγγλοῦ δυστύχημα. Ποῦ εἶν' ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἐξετόξευσαν ἐναντίον μας τόσα βέλη διότι ἀπερρίψαμεν τὸ περὶ προστασίας τῶν ζώων νομοσχέδιον καὶ ἐθεωρήθημεν διὰ τοῦτο ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν ὡς βάρβαροι ἀκόμη καὶ σκληροκαρδιοὶ; Ἀκούσατε φίλοι μου. Ἀγγλος, καὶ ἱατρός μάλιστα, δηλαδὴ ἐπιστήμων, κατοικῶν εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως γυμνάζεται καθ' ἑκάστην διὰ τοῦ ρεβόλβερ νὰ φονεύῃ τοὺς σκύλους καὶ τοὺς γάτους τῶν περίξ οἰκῶν καὶ μετὰ εἰς αὐτὸ τὸ κατώφλιόν των. Ἰδού ποῖοι ἄνθρωποι μᾶς κατηγοροῦσαν ὡς ἀππλάχνους πρὸς τὰ ζῶα καὶ ἐλυπήθησαν διὰ τοῦτο τινὲς ἐνθερμοὶ πατριῶται.

* *

Εἰς Λευκωσίαν Τούρκος τις ἐν μέτῃ ὁδῷ ἐκτύπησε πρῶτον τὴν κεφαλὴν καὶ ἔπειτα ἐθεώρησε καλὸν νὰ τὴν χωρίσῃ καθ' ὁλοκληρίαν ἐκ τοῦ σώματος, ὁθωμανίδος τινός μεθ' ἧς ἦ δι' ἧς... εἶχε σγέσεις ἀθεμίτους. Παρ' ὀλίγον νὰ μὴ γνωσθῇ καὶ νὰ μὴ συλληφθῇ ὁ φονεὺς ἐν ἄλλῃ γυνὴ δὲν ἤκουε τὴν φωνὴν τῆς ὁθωμανίδος καὶ δὲν ἤνοιγεν ἀνευ κρότου τῇ θύρᾳ τῆς, ἀρ' ἧς ἐβίβω τὸν φόνον.

* *

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην παρ' ὀλίγον νὰ συμβῇ ῥῆξις μετὰ τὸν ὁρθόδοξον καὶ Δουτικὸν ὡς ἐκ τοῦ ἐξῆς ἐπεισοδίου. Σοφίαν τις κάτοικος τῆς Ἐνορίας Συναχωρίου θυγάτηρ μὲν γονέων ἀπασπασθέντων πρὸ τινῶν ἐτῶν τὴν Δουτικὴν θρησκείαν βαπτισμένη ὅμως κατὰ τὰ δόγματα τῆς ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ σύζυγος ὁρθοδόξου (τοῦ Κλεάνθους Ἐθελοντοῦ [διότι ὑπῆρξεν Ἐθελοντῆς ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ 1880] ἡθλόντῃ πρὸ 2 μηνῶν. Πρὸ 15 ἡμερῶν καλογραφαί τινες ἐπισκέφθησαν αὐτὴν καὶ ὑπεσχέθησαν νὰ τὴν θεραπεύσωσιν ἐν ἀπασθῇ τὸ Δουτικὸν θρησκευμα. Ἡ νέα ἐν τῇ ἀγωνίᾳ τῆς ὑπεσχέθη φαίνεται τοῦτο διὸ καὶ αἱ ἐπισκέψεις τῶν καλογραφῶν καὶ ἱερέων Δουτικῶν ἐπολλαπλασιάσθησαν κατὰ τὸ δεκαπενθήμερον τοῦτο. Τὸ παρελθὸν Σάββατον ὅμως προσεκληθῇ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἰδίας μητρὸς τῆς, ἱερεὺς τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἐκοινώησε τὴν πάσχουσαν, ἥτις τὴν Τετάρτην ἀπεβίωσεν. Εὐθὺς λοιπὸν λαμβάνουν μέρος οἱ Δουτικοὶ ἱερεῖς διὰ νὰ τὴν θάψουν ἐκεῖνοι εἰς τὸ νεκροταφεῖον των, παρήγγειλαν δὲ καὶ τὸ φέρετρον. Πλὴν πολλοὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων μαθόντες τὰς ἐνεργείας τῶν Δουτικῶν ἱερέων ἐδραμον ἀμέσως, παρήγγειλαν καὶ οὗτοι νεκρικὸν κιβώτιον, ἔλαβον τὴν ἄδειαν τῆς ταφῆς ἀπὸ τοῦ Δημαρχείου, ἐζήτησαν τὸν ἐπιστάτην ἀγ. Νικολάου καὶ ἱερέα τοῦ νεκροταφείου κ. Κωνσταντίνον Ἱερομόναχον, ὃν εὗρον κατὰ τύχην διαδαινόντα ἔφιππον, καὶ μετέβησαν ἐν σώματι εἰς τὴν οἰκίαν τῶν γονέων τῆς θανούσης, ὅπου οὗτοι ἐφύλαττον τὸ σῶμα κλειδωμένον ἐντὸς δωματίου. Οἱ γο-

νεῖς συνήθροισαν ἐν καλὸν δέμα ῥοπαλίων διὰ νὰ ἐμποδίσωσι τοὺς ἡμετέρους νὰ λάβωσι τὸ σῶμα, πλὴν ὁ ἱερεὺς ὠθεῖται ὑπὸ τῶν ἄλλων καὶ εἰσέρχεται μετ' αὐτῶν ἔριπτος ἐντὸς τῆς οἰκίας· ἡ μήτηρ ἀρτίζει ἐν ῥοπαλίον καὶ καταφέρει μίαν τοῦ ἱερέως πρὸς τὰ ὀπίθια· πλὴν ἀπέτυχε καὶ τὴν ἐδέχθη μόνον τὸ ἀνεύθυνον ζῶον. Τοῦτο ἤρθε τοὺς ἡμετέρους εἰς βαθμὴν μεγάλου δι' ὃ καὶ ὁρμῶν καὶ δι' ἐνὸς ὠθήματος ἀνοίγουν τὰς θύρας καὶ ἀρπάζουν τὸ σῶμα καὶ ἐξέρχονται. 2 ἢ 3 Μαλτέζοι εὐρέθησαν ἐκεῖ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀλλ' εὐτυχῶς δὲν ἔλαβον μέρος, ἄλλως, Κύριος εἶδε τί θὰ ἐπραττοῦν ἡ ἡμετέροι ἐν τῷ θρησκευτικῷ φανατισμῷ των. Οἱ Δουτικοὶ ἱερεῖς ἐβλεπον μακρόθεν διὰ τηλεσκοπίου τὰ συμβαίνοντα. Ἐν τούτοις τὸ σῶμα μετῆνέθη ὑπὸ τῶν ἡμετέρων εἰς τὸ νεκροταφεῖον καὶ ἐτάφη χωρὶς νὰ γείνη τίποτε μεγαλεῖτερον.

* *

Τὴν 5) 17 Ὀκτωβρίου συγκροτεῖται ἐνταῦθα τὸ κακουργοδικεῖον.

* *

Ἡ Ἀ. Μακαριότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, εὐρισκόμενος ἐν τῇ συνήθει περιοδείᾳ του, καὶ μέχρι τοῦ χωρίου Βαβατζίνας ἀφίχθεις, προσεκληθῇ ὑπὸ τῶν προεστώτων τοῦ χωρίου Λευκάρων καὶ τοῦ κ. Κωμοδίκου καὶ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν μετέβη καὶ ἐλειτούργησεν εἰς Λεύκαρα. Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Λευκάρων ἐποίησαντο αὐτῷ λαμπρὰν ὑποδοχὴν. Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον στάς, ὡς συνήθως ποιεῖ, πρὸ τῶν ὡραίων θυρῶν, ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἐδίδασκε διὰ γλαφυρῆς καὶ καταληπτικῆς γλώσσης τὸ ἀπορραίνσθαι ποῦνιόν τὰ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὸν πλησίον καθήκοντα. Τὸ ἀκροατήριον συνεκινήθη λίαν. Ἐκ Λευκάρων εἶχον σκοπὸν νὰ τὸν προσκαλέσωσι καὶ ἄλλα χωρία τῆς Ἐπαρχίας Κιτίου. Καὶ ἡ Λάρναξ, ὡς μανθάνομεν, σκοπεῖ νὰ τὸν προσκαλέσῃ, καὶ ἐνταῦθα ἐνεργεῖαι πρὸς τοῦτο καταβάλλονται, ἐλπίζομεν δὲ νὰ ἀξιώθωμεν νὰ ἀκούσωμεν τῆς ὡραίας λαλιᾶς του καὶ νὰ τύχωμεν τῆς εὐλογίας του. Δὲν εἶναι δίκαιον ἡ Δεμισσὸς νὰ ὑστερήσῃ κατὰ τοῦτο.

* *

Ἐν τῇ ἐκ τοῦ «Τηλεγράφου» ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ ἀναγραφῇ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν ἐνεργησάντων εἰς τὴν κλοπὴν τῶν 2 χιλιάδων λιρῶν, ἐκ παραδρομῆς ἐτέθη μόνον ἡ ἐξῆς περικοπή. «Ὁ ὑπάλληλος τῆς Γραπῆς ἡναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ καὶ τοὺς συνενόχους του.» Ἐὰν τοῦτο βλάπτῃ τινὰ εὐχαρίστως τὸ διορθώμεν καθόσον οὔτε ἀπὸ σκοποῦ ἐτέθη οὔτε νὰ προσδληθῇ τις διὰ τῆς περικοπῆς ταύτης ἐπιθυμοῦμεν. Ἐλπίζομεν μάλιστα κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις ὅτι ὁ ὑπάλληλος τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καταστήματος τῆς Γραπῆς, μ' ὀλαδσα κατ' αὐτοῦ ἐκ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος ἀνέγραψεν ἡ ἐφημερίς «Τηλεγράφος» θὰ ἀποδειχθῇ ἀθῶος.

* *

Ὁ ὑπὸ τῆς «Ἀληθείας» ξενιζόμενος ἐμπαθὴς ἐπικριτὴς τῶν ὅσων ἡμεῖς περὶ τῆς νέας διδασκαλικῆς μεθόδου ἐγράψαμεν, ἡ ἀναγινώσκων δὲν ἐννοεῖ, ἡ γράφων δὲν σκέπτεται, ἡ καὶ ἀμφοτέρω, ὅπερ καὶ ὁρθότερον, διότι ὑπάρχει τι τὸ κινεῖν αὐτὸν ἄλλως

ὅλ' ἡδύνατο ἴσως νὰ ἐννοήσῃ καὶ ὅτι ὅσα περὶ τῆς γραμματικῆς τῆς ἀρχαίας γλώσσης ἐγράψαμεν ἦσαν εἰλημμένα ἐξ αὐτῶν τῶν συγγραμμάτων τῆς νέας μεθόδου καὶ δὲν θὰ ἀπεκάλει ἡμᾶς αὐθαδῶς ὡς «αὐθεντικῶς καὶ διδακτορικῶς» ἀποφανθέντας, καὶ ὅτι ἡ περικοπὴ τὴν ὁποίαν ἐκ τοῦ περιοδικοῦ τοῦ κ. Α. Χαροκόπου ἡρανήθη πᾶν ἄλλο μαρτυρεῖ ἡ ὅτι ἡ νέα μέθοδος ἐπιτρέπει τὴν διδασκαλίαν τῆς γραμματικῆς τῆς ἀρχαίας γλώσσης. Πλὴν τί δὲν κατορθοῖ τὸ τυρλὸν πάθος;

Κατεργόμεθα προθύμως εἰς συζήτησιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀφοῦ ὅμως εὐδοκῆσθαι νὰ ἀπεκδυθῇ τὸν τριτάτερον ἀλλὰ ζοφερόν πέπλον ὅν κρύπτεται· διότι ὅτῳ ἀνάνδρῳ καὶ χαμερπὲς εἶνε δι' ἐκεῖνον νὰ βάλλῃ ἐκ τῆς κρύπτης τοῦ εἰς γνωστὸν καὶ ὠριμένον σημείον, τόσῳ ἀνόητον καὶ ἀλογον δι' ἡμᾶς εἶνε νὰ σκιαμαχῶμεν. Πρὸς τί τὸ ἐπιμελῶς κρύπτεσθαι, πρὸς τί αἱ παιδαριώδεις ἀποσιωπῆσεις καὶ αἱ ἡμίσειαι φράσεις ὅταν ἔχη τις ἰσχυρὰ καὶ λογικὰ ἐπιχειρήματα πρὸς ἀντίκρουσιν;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ὑποραινόμενος, πρὸ μικροῦ προχειρισθείς Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Χρυσορροιατίσσης ἢ ἡ οἰκτρὰ οικονομικὴ κατάστασις ὑπάρχει τοῖς πᾶσι γνωστῇ, ἐπιθυμῶν δὲ συντελέσω εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ἐλεεινῆς ταύτης καταστάσεως, κατὰ τὸ δυνατόν, καὶ, ἐπιθυμῶν νὰ μάθω μέχρι τίνος ποσοῦ ἀνέρχεται τὸ ἐπιβαρύνον τὴν μονηθεῖσαν Μονὴν χρέος, ἀγνοῶν τοῦτο ἐντελῶς, παρακαλῶ τοὺς διαφόρους δανεισὰς τοῦ ἱεροῦ τούτου ιδρύματος ν' ἀπαρτίωσι μέχρι τῆς 20 ἡς προσεχούσης Νοεμβρίου ἀκριβῆς σημειώσιν τοῦ δανείου των ἵνα δυνηθῶ νὰ ἐκτιμήσω κατὰ πόσον εἶνε δυνατόν νὰ ἐπαρκέσω εἰς τὰς νομίμους ἀπαιτήσεις των.

Χάριν εὐκολίας τῶν δανεισῶν τούτων ὑποδεικνύω τὴν ἐν Λεμεσῶν Γραφεῖον τοῦ δικηγόρου Κου Θεοδώρου Μ. Περιζάνη εἰς τὸ ν' ἀποστέλλωνται αἱ τοιαῦται σημειώσεις, τῶν ὁποίων ἀφοῦ λάβω γνώσιν θέλω προσκαλέσει ὅλους τοὺς δανεισὰς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἰς Λεμεσὸν ἵνα παρασθῶσιν αὐτοπροσώπως ἡ διὰ πληρεξουσίου των πρὸς ὀριστικὴν συνεννόησιν.

Ἐκ τῆς Μονῆς Χρυσορροιατίσσης, 20 Σεπτεμβρίου 1887.

Ο ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

Κακουργοδικεῖον Ἀμμοχώστου.

Τὸ ἐν Ἀμμοχώστῳ ὑπὸ τοῦ Στ. Ἐλλιοτ Πάδελ καὶ τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ κ. Οὐλλίμ Σμιθ, τοῦ κ. Λούση Σμιθ προέδρου Ἀμμοχώστου καὶ τῶν δικαστῶν κ. Χρ. Παπαδοπούλου καὶ Μεχμέτ Ἀττά βεῖη συγκροτηθὲν κακουργοδικεῖον ἐξεδίκασεν ἀπὸ τῆς 22 Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 1ης Ὀκτωβρίου τὰς ἐξῆς ποινικὰς ὑποθέσεις· χρεὶ δὲ εἰσαγγελέως ἐξεπλήρω ὁ κ. Γ. Οὐδλπωλ ὁ ἀντικαθιστὴν τὸν ἀπόντα κ. Κόλλυερ, δικηγόρον τοῦ Στέμματος.

Α'.—Πέτρος Φανῆς ἐξ Ἀγ. Γεωργίου Σπαθαρικοῦ κατηγ. ἐπὶ ἀσελγείᾳ καὶ αἰκίσῃ κατεδικάσθη εἰς 3 ἐτῶν φυλάκισιν.

Β'.—Τζεζάρ Ἰσραχίμ ἐκ Περιστερῶνος κατηγ. ἐπὶ κλοπῇ προβάτων ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ κατὰ Κυριακοῦ κατεδικάσθη εἰς 3 ἐτῶν φυλάκισιν.

Γ'.—Μαχμούτ Σαλῆχ ἐκ Βατίκης κατηγ. ἐπὶ ἀσελγείᾳ ἠθωώθη.

Δ'.—Χαράλαμπος Νικόλ ἐξ Ἀγ. Θεοδώρου, Μεχμέτ Μουσταφά ἐκ Γαλατίας, καὶ Ἐμὶρ Χασάν ἐκ Γαλατίας κατηγοροῦμενοι ἐπὶ ἀσελγείᾳ, ἀθωώθησαν τοῦ Ἐμὶρ Χασάν, οἱ ἕτεροι δὲ κατεδικάσθησαν εἰς 5 ἐτῶν φυλάκισιν.

Ε'.—Χασάν Τζαβὺς Ἀχμέτ ἐξ Ὀδηγίου κατηγ. ἐπὶ φόνῳ τοῦ ἐξ Ὀδηγίου Τζαβέρ Ὀσμάν κατεδικάσθη εἰς 15 ἐτῶν φυλάκισιν.

Στ'.—Χουσεῖν Μουσταφά, Καδὶρ Χασάν ἀπὸ Τζαβὺς κατηγ. ἐπὶ ἀπείρητα κλοπῇ διὰ βίαιον πρᾶγμιν κατὰ τοῦ Χουσεῖν Ὀμὲρ ἀπὸ Τζαβὺς, ἠθωώθησαν ἀμρότεροι.

Ζ'.—Χασάν Μειρὰ ἐξ Ἐρτακώμης κατηγ. ἐπὶ φόνῳ τοῦ κατὰ Ἀθανάσιον κατὰ Δημήτριον ἐξ Ἐρτακώμης, ἠθωώθη.

Η'.—Γιαννῆς Λουκά, Γιαννῆς κατὰ Νικόλ καὶ Ἀνέστου Λουκά ἐκ Λιθραγκώμης κατηγ. ἐπὶ κλοπῇ 13 λιρῶν Ἀγγλικῶν καὶ ἑτέρων πολυτίμων πραγμάτων ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ Γιαννῆ Παπα Κυριακοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου ἀπαντες ἠθωώθησαν.

